

Бабо! видиш ли даб-о? невидим, сину.

Бабо! видиш ли деда? — поназируем го сину. Щипска.

Бабо! ка беха понудите? — Харни беха, сину; и за тие баби що си имаха костурки, по-харни си биха.

Бадева се ни божий Гроб не чува. Срб.

Бадехва са и бащин гроб не копае.

Баджанацити са на Макавея (1-й Авг.) икрамосват.

Бае си за бълхити. — Оговаря се, дрѣнка си сам.

Бай ми, бабо, да ма не сретшта мечката, казал нѣкој на бабата, що го канила да му бае да го не яде мечка, кога го срѣшне.

Балабан що дума Бутко да не знае. — Балабан и Бутко били двама от пѣрвитѣ поселници на Копривница, в'схцото врѣме и сѣперници. Балабан бил фдѣр и снажен човѣк, а Бутко бил дребно човѣче, но по-дяволито, тѣй що Балабан често силом рѣшавал спорнитѣ по между им селски работи. Употрѣбјавал се в'случај кога искат да кажѣт че което знаѣт по-силнитѣ (голѣмцитѣ), не трѣба да го знаѣт по-слабитѣ (по-долнитѣ). Коприв.

Бабо, а че направѣ де и на мене един ут. — Нѣкоја баба заливала вино на гоститѣ на една трапеза; но на гоститѣ често не доливала чашитѣ, а својата си комай все прѣливала, като извиквала всѣкога все 'ут', т. е. че не пѣбла, ами се сбѣркала та я прѣпѣлнила.

Бан на баня не ходи, без бана¹⁾ се неходи.

Баносано, каносано, гуреливо сливосано.

Баносано, каносано — скопосано.

Барабар манджа, барабар канджа.

Барабар Петко с'мжжети и отрепката на пояс.

Баре' да е каменица, ами тя е сламеница. — От сватб. пѣсни.

Бара' Јна, бара мома, бара беше што беше. — Габровска.

Бара си го Халахойда, че не ще да го пише Каравела в'беглик-ат. Копр.

¹⁾ Зето като собствено и вин. пад. с'окончане. Бан,—мѣдна пара, мангѣр, гологан.